

som er beliggende under selve Fuglebjørget og til Dels er dannet ved Nedstyrninger fra dette, og i Uererne bør der gerne Fugle. § 2 andet Stykke sigter til at faa Ejendomsretten fastslaaet, da der kan opstaa Tvistigheder om, hvem en saadan Plads tilhører, og det vil jo være i alle Parters Interesse at faa det slaaet fast. Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg haaber, at Udvalget maa blive tilfreds med de Oplysninger, der nu ere indhenteede fra Færøerne.

N. Clausen: Ja, jeg tror rigtignok, at det er en temmelig stærk Fortolkning, det ærede Medlem gør gældende af § 1, naar han mener, at det, der tales om, kun er Jagten med Skydevaaben. Det er Jagten paa de forskellige Maader, den drives paa Færøerne, og der staar heller ikke noget om, at det kun er Jagten med Skydevaaben. Men naar der staar: „Anden Bestemmelse kan dog vedtages paa Grandestævne,“ er det jo ligesuldt saa, at ens Rettighed er prisen til, hvad der bestemmes i det Bymandsmøde, hvor et Tilfælde kan være det bestemmende. Hvad de andre Fortolkninger angaar, er det meget rigtigt, som han siger, at Meningen er at sætte en bestemt Grænse, men naar vi sætte en saadan Grænse, at vi forbyde de smaa Jordbrug, er det urigtigt. Skal der sættes Grænser, maa vi sætte dem ved Ejendommens Størrelse, som de nu ere, men vi kunne ikke saadan slaa det fast for Fremtiden i det hele. Jeg vil derfor rigtignok sige, at det er et Lovforslag, som griber dybt ind i Smaamandens gældende Rettigheder paa Færøerne, i Jagten med den nuværende Fredning og med hele det store Udbytte for disse Menneſker. Jeg tror derfor, vi maa passe nøje paa, at der ikke sker nogen Forurettelse. Jeg tror ogsaa, at Mulkterne ere temmelig høje. Pengene have en ganske anden Betydning for de fattige Færinger end her i Danmark, og Mulkterne stemme jo netop med Mulkterne i vor egen Jagtlov.

S. Sørensen: Det forekommer mig nok, at det ærede Medlem fra Færøerne (E. Thomsen) har Ret med Hensyn til, at § 1 omfatter Fællig i Hauge og Bø. Den første Bemærkning i Lovforslaget er en almindelig Bemærkning, men saa staar der jo

derefter udtrykkelig i § 1, at Gjer og Brugger have lige Jagtret i Fællig i Hauge eller Bø, saa jeg tror dog nok, i Modsigning til det ærede Medlem for Færøerne, at det er en ny Bestemmelse, der er kommen til. Bestemmelsen om, at noget andet kan vedtages paa Grandestævne, findes ikke i Loven af 1854. Det kan jo være, at det har været Praksis, og at disse Bedtægter, som jo nu skulle være komne herved til behageligt Gennemsyn, kunne vise, at Paragraffen muligvis gerne kan affattes, saaledes som den er, men det maa vi i alt Fald først se, og en ny Bestemmelse kan det i alt Fald nok siges at være. Bestemmelsen i § 2 om, hvorledes Forholdet skal være i Uer og Fuglebjørge, anser jeg for ulige vigtigere. Herom findes der heller ikke nogen klar Bestemmelse i Loven af 1854, saa det er ogsaa en ny Bestemmelse, man her søger indført, om, at det skal være Marketal i Stedet for Persontal. Dette vil jo fremgaa af de senere Mars Praksis, det kan jo godt være, men det er jo dog den Slags Ting, vi maa søge oplyste. Sagen er jo den, at Jagten som sagt ikke er uden Betydning for Færingerne, og derfor gælder det om, at de Personer, muligvis de mindre bemidlede Personer, som hidtil have været med at drive denne færlige Jagt ude paa Fuglebjørge — dette saakaldt Omanslej, om man vil — ikke berøves en dem tilkommende Ret. Mere forlange de selvfølgelig ikke, og mere forlanger jo Udvalget heller ikke.

Justitsministeren (Rump): Man har som Følge af Udvalgets Ønsker derom i Fjor søgt at skaffe saa fuldstændige Oplysninger som muligt paa de Punkter, man har attraaet dem, og dette er Grunden til, at Lovforslaget ikke er kommet tidligere frem, idet vi først have faaet disse Oplysninger herved for en Maanedstid siden eller saa. De skulle blive tilstillede Udvalget, saa snart dette er nedjat, og jeg tvivler ikke paa, at de ville hjælpe til at sprede de Betydninger, som maatte være til Stede hos ærede Medlemmer for, at Lovforslaget kunde indeholde Forurettelser. Det er jo ikke saa underligt, at man i den danske Rigsdag kan nære Betænklichkeiten, og selve Diskussionen her i Dag viser for den, der kender til første Forhold, hvor vanskeligt det er for ærede Medlemmer at